



Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Venerabili Fratri Archiepiscopo Bisuntinensi & dilectis filiis Archidiacono
Salinensi & aliis Ecclesiarum rectoribus per Bisuntinensem diocesem
constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cedens ut jam contra te verbum Domini assumere compellamur: *Pænitet me fecisse hominem.* Quod à sanctis patribus sic exponitur: Faciam quod solet facere peccantes, destruendo quod feci. Et nos forsitan quod construximus destruere compellemur. Meminimus quidem, & tu debueras meminisse qualiter in recessu tuo coram fratribus nostris districte tibi duximus injungendum ut Cisterciensis ordinis observantias custodiens, cùm pontificalis suscepit dignitatis non absolveret te à voto; ex qua, licet cum honore sit, sic onus sibi magis auxerit ut religione nihil penitus deperiret, per quod ejus habendas taliter relaxares. Ideoque fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus usque ad quindecim dies post susceptionem præsentium cum conscientia dilectorum filiorum Archidiaconi & capituli Pennensis tam formam juramenti quod prædicto Comiti præstisti quā litteras quas super hoc nos afferis direxisse per nuntios tuos ad præsentiam nostram omni excusatione cessante transmittas, ut super hoc prout expedire videbitur procedamus. In ceteris autem ita corrigas vitam tuam & te sic observantiae regulari conformes ut non rediisse ad seculum sed in seculo potius ipsum & pompas ejus contemnere videaris. Alioquin, cùm admonitio præcesserit, de cetero vindicta sequetur. Datum Laterani IV. Kalend. Novembris.

*DILECTIS FILIIS ABBATI
sanctæ Columbae Senonensis & Magistro
Scholarum Aurelianensi.*

Epist. 100.
Confirmatur
concordia ini-
ta inter Epis-
copum Paris.
& Abbatem S.
Genovefa.

CVM inter venerabilem fratrem nostrum Parisiensem Episcopum & dilectos filios Abbatem sanctæ Genovefae ac eorum Capitula & Ecclesiæ super jure parochiali in parochia de Monte super capella sanctæ Genovefae sita in civitate Parisiensi & super procurationibus quas dictus Episcopus in parochialibus Ecclesiæ Parisiensis dioecesis ad prædictam Ecclesiam sanctæ Genovefae de Monte pertinentibus requirebat, dudum fuisse controversia ventilata, tandem post labores varios & fatigations multimodas quas propter hoc sustinuerunt utrinque, de utriusque partis assensu, medianibus bonis viris, salva sedis apostolica reverentia, eo fuit inter eos tenore compositum quem suis nobis litteris plenius expresserunt, pari desiderio & voluntate unanimi supplicantibus ut eidem compositioni ipsis & eorum Ecclesiæ ne-

Tom. I.

cessariae manum confirmationis apponere dignaremur. Nos ergo ipsorum precibus inclinati compositionem ipsam, sicut sine pravitate prædicta facta est & ab utraque parte sponte recepta & in scriptis authenticis continetur, dummodo non vergat in præjudicium apostolicae sedis, ad quam Ecclesia sancta Genovefa nullo mediante dinoscitur pertinere, mandavimus atque præcepimus inviolabiliter observari. Quocirca discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatinus cognita plenius veritate, si compositionem ipsam secundum præscriptum modum factam inveneritis & receptam, eam auctoritate nostra confirmare curetis, id nobis postmodum per vestras litteras intimantes; ut & nos ipsam, per vestram relationem instructi, auctoritate apostolica confirmemus. Datum Laterani V. Idus Novembris, pontificatus nostri anno quinto.

*VENERABILI FRATRI
Archiepiscopo Bisontinensi & dilectis filiis
Archidiacono Salinensi & aliis Ecclesiæ
rectoribus per Bisontinensem diocesem con-
stitutis.*

*Vide cap. Olim
inter. Derefti-
tu. spoliat. &
appendicem his-
jas libri.*

*Epist. 107.
Ne monachi
Cisterc. ad se-
cularia judicia
pertrahantur.*

NON sine grandi cogimur admiratione referre qua nuper dilectis filiis fratribus de Roseriis Cisterciensis ordinis in vestra dioecesi accepimus contigisse. Sunt enim nonnulli de parochianis vestris, quemadmodum nostris est auribus intimatum, qui ad ea quæ Dei sunt respectum debitum non habentes, eos ad secularia pertrahere judicia non formidant, & examen aquæ frigidæ ignisque carentis vestitumque duellum subire compellunt, nullatenus attendentes sacros canones non censere confessionem à quolibet per hujusmodi extorquendam, & quod sanctorum patrum non est documento sanctum non esse superstitionis adinventionibus præsumendum. Nos ergo quæ præmissa sunt circa prædictos viros religiosos attentari de cetero districti inhibentes, universitatæ vestrae per apostolica scripta mandamus & districte præcipimus quatinus parochianos vestros monere studiosius & inducere procuretis ut ab hujusmodi contibus illicitis penitus abstinentes similia de cetero non præsumant, quæ in contemptum Dei & ecclesiasticae libertatis dispendium attentari noscuntur; alioquin eos ad id per excommunicationis sententiam appellatione remota cogatis, quam usque ad satisfactionem condignam præcipimus inviolabiliter observari. Datum Lateran.

PPp ij

ni Idibus Novembris, pontificatus no-
stri anno quinto.

*EPISTOLA CALOIOHANNIS
Imperatoris Bulgarorum ad Papam.*

*Epiſt. 113.
Reſpondet
epiſt. 266. lib.
2.
Vide geſta In-
nocentij III.
cap. 66.*

Venerabili & sanctissimo patri summo Pontifici ego Caloehannes Imperator Bulgarorum & Blacorum gaudium & salutem mando tibi. Notum facimus sanctitati vestræ quod nos recepimus vestras sacrosanctas litteras, quas nobis portavit religiosus Archypresbyter Brundusinus, & nos reputavimus eas caras super omne aurum & quemlibet lapidem pretiosum. Vnde multas egimus gratias omnipotenti Deo, qui visitavit nos servos suos indignos secundum suam ineffabilem bonitatem, & respxit humilitatem nostram, & reduxit nos ad memoriam sanguinis & patriæ nostræ, à qua descendimus. Et nunc, sancte Pater, tanquam bonus pastor & caput omnium fidelium Christianorum, filios sanctæ catholice & apostolice sedis congregare volens in unum, requisiſisti nos remotos secundum corpus. Et quamvis fratres mei bona memoriae jamdudum voluerint mittere sanctitati vestræ, non tamen ad vos pervenire propter multos nostros contrarios potuerunt, & nos similiter probantes semel, secundò, & tertio ad vos dirigere, deducere non potuimus quod optabamus in fructum. Et nunc videntes quod sanctitas vestræ dignata est mittere imperio nostro, tamquam proprij & dilectissimi filij, sicut amantissimo & desiderantissimo patri mittimus misericordia vestræ religiosum electum Brandizuberensem fidem Presbyterum Blasium unà cum fidelium nuntio vestro Archipresbytero Brundusino, referentes vobis ex parte nostra gratiarum actiones & amicitiam & servitium sicut patri spirituali & summo Pontifici. Sanctissime pater, significasti nobis per sacras litteras vestras quod nos significaremus vobis quid ab Ecclesia Romana petamus. Hoc autem petit imperium nostrum ab apostolica sede, ut nos simus in Ecclesia Romana sicut matris filialitate firmati. In primis petimus ab Ecclesia Romana matre nostra coronam & honorem tamquam dilectus filius, secundum quod Imperatores nostri veteres habuerunt. Unus fuit Petrus, alius fuit Samuel, & alij qui eos in imperio præcesserunt, sicut in libris nostris invenimus esse scriptum. Nunc autem, si placitum est sanctitati vestræ nobis istud implere, quidquid im-

perio nostro duxeris injungendum, illud ad honorem Dei & Ecclesiae Romanae complebitur. Nec miremini quod nuntius vester citò non rediit, quia nos suscipiati fuimus aliquid contra eum, quia multi venerunt in imperium nostrum nos decipere cogitantes; sed nos ab omnibus bene novimus præcavere. Sed nos pro eo testimonium recepimus Prætaxati, & ei acquiecamus. Verum si placet vobis, sanctissime pater, mittite nobis magnos nuntios de quibus nobis per vestras litteras intimasti, & istum destinare cum eis, & tunc certifocabimur de prima missione pariter & secunda. Det vobis Dominus multos annos.

*CALOIOHANNI DOMINO
Blacorum & Bulgarorum.*

Apostolica sedes, cui licet immeriti præsidemus, evangelici verbi memor quo beato Petro Apostolorum principi & cuiilibet successori ejus intelligit esse dictum, *Si diligis me, pascere oves meas*, ut puræ dilectionis affectum habere circa Dominum se ostendat, oves ejus pascere satagit & in unius Ecclesiae gremio remotas etiam congregare, ut sit unum ovile & unus pastor. Cum enim mater sit omnium generalis, ut circa filios matris exhibeat lenitatem, convocare ipsos & congregare conatur in unum, sicut gallina congregat pullos suos, & eos tum per Legatos tum per litteras suas visitat, ut & pastor suas oves agnoscat & cognoscant oves ovile pariter & pastorem. Hoc igitur attentes, jampridem nobilitatem tuam per nuntium & litteras nostras duximus visitandam, ut intellecto devotionis affectu quem habes ad Romanam Ecclesiam matrem tuam, maiores ad te nuntios postmodum mitteremus, qui tam te, qui ex nobili Romanorum prosapia diceris descendisse, quam degentem sub te populum verbo pascerent & exemplo, & de benivolentia & gratia sedis apostolice redderent certiorem. Et licet de nuntio nostro primum tua nobilitas dubitaverit, sciens quod angelus Sathanæ interdum in lucis angelum se transfigurat, intellecta tamen postmodum per nobilis viri Prætaxati testimonium veritatem, benignè ac honorificè ipsum recipere procurasti, sicut transmisse ad nos tuæ litteræ continebant. Rescripsisti autem nobis per eum & humiliter intimasti quod litteras nostras reputaveras pretiosas super omne aurum & quemlibet lapidem pretiosum, & Deo

*Epiſt. 116.
Reſpondet
epiſtola ſu-
prieriori.*